

Jönköping Par Bricole • 2/2014

AVLSA

Trevlig sommar!

–Med mycket sommarläsning...

Mannen som räddade Jönköping

Konungens skål

Julafton året om

Grad 7 – en blöt historia

Hooks Herrgård och Par Bricole

Bilaga: MEDLEMSRULLAN

Vad har "samhällets fiende nummer ett" med Bellman att göra?

Hinke Bergegren (1850–1940) nämndes så av den tidens borgare. Han var socialist, anarkist, författare och agitator, kallades också "Sveriges vältaligaste åsna". Det var tider det. Han bodde i Stockholm med utsikt mot Hagaparken och hade en eftermiddag nyåret 1907 den ryska revolutionens fader som gäst.

förändra världen. I hans visor ligger skönhet och tröst mitt i eländet. För många fanns där en spegel som gjorde det möjligt att se sig själv leva vidare, om än i diktens form. Revolutionären Hinke Bergegren visste nog hur det stod till och Sverige omvandlades också under 1900-talet - fast utan revolution. Det demokratiska arbetet tar tid och har ingen giljotin. Hade de levt i dag skulle nog Hinke, Bellman och Lenin haft en hel del att snacka om över en öl eller två..

BERNT LINDQVIST
DStM

Lenin besökte ju Stockholm vid flera tillfällen och umgicks med trosfränder. Den här dagen var Hinke på gott humör. Han öppnade fönstret mot parken och sjöng med sin fina tenor "Fjäriln vingad syns på Haga", hela sången. Lenin lyssnade häpet och frågade sedan vad det var han sjöng? Han tyckte det var en mycket vacker visa och ville få den översatt till ryska. Och det gjordes.

Bellman skrev visan till Gustav III för att fjäska för kungen. Få honom att anställa sin hustru som hushållerska och på så vis försäkra henne uppehälle när han var borta. Han var betydligt äldre än sin fru och kände på sig att slutet kunde vara nära. Hustrun blev aldrig anställd av kungen. Hon kom att överleva på Fredmans epistlar, som kom i ny upplaga.

Och många år senare tog Lenin med sig Bellmans visa österut. Mitt i den revolutionära kampen kunde alltså "Fjäriln vingad" höras på ryska. Fast jag tvivlar på att Stalin någonsin sjöng den. Hur tidigt och hur spridningen österut av Bellmans diktning gått till är annars oviss. Jag läser att det finns en svensk koloni i Ryssland där två äldre damer i vår tid kunde sjunga "Fjäriln vingad". Bellmanforskaren Gunnar Hillbom berättar att han träffat en gammal rysk kvinna som på ryska sjöng en strof ur "Liksom en herdinna i en ver-

sion som hon lärt sig av sin far i början av seklet". I dag finns Bellman översatt till fler än tjugo språk.

Bellmanskännaren Hans Nilsson nämner att författaren Lars Gustafsson beskriver "Sveriges tystnad före Bellman och talat om hur ödsligt och fattigt vårt land skulle ha varit nationalskalden förutom". Vad många inte känner till är att Bellmans mäktiga universum – som tycks lika ursvenskt som köttbullar, systembolag och Astrid Lindgren – ständigt öppnar sig för allt fler, i allt vidare kretsar, allt längre och längre bort. Kanske är vår nationalskald inte så svensk som vi tror, kanske är hans diktvärld rent av universell? Det var väl inte för inte som Lenin fastnade för Bellmans sköna visa om fjärlens flykt i Hagaparken. Och i Fredmans epistlar finns berättelser om de utslagnas elände så att det räcker till en revolution. Så gjordes också i Sverige när man sköt kungen – fast av fel revolutionärer. Bellman skrev inte för att

De Högste Styresmännen inom Sällskapet Par Bricole

Deputerad Stormästare Roland Berg har begärt entledigande från sitt ämbete. Moderlogen har valt att vänta med Installation av ny DSM och utsett Storprelaten RSK Hans Gentzel att tjänstgöra som Deputerad Stormästare Pro tempore.

Sällskapets Högste Styresmän DSM pro tempore Hans Gentzel, SM Åke Pilotto och SK Nils B Eriksson.

avisa är en regelbundet återkommande publikation från Det Lysande Sällskapet Jönköping Par Bricole.

Ö Storgatan 6, 553 21 Jönköping, tel 036-16 21 31, e-post: jonkoping@parbricole.se

ANSVARIG UTGIVARE: **GUNNAR GOTTE** REDAKTION: **DAN EKSTRÖM, MATS ANDERSON, TORBJÖRN BERLSTEDT, HANNES LOKKO** TRYCK:

Tryckopia

En märklig historia

Alla våra Riddaregrader tycks ha en gemensam nämnare i trakterna kring Jönköping! S:t Sigfrid (Grad VI) trampade marken i Alvastra där vi ger Konung Sverkers grad (VII) Sverker byggde Alvastra kloster och han mördades och dessutom begravdes där. Magnus Ladulås (Grad IX) regerade dåtidens Svea rike från borgen Näs på Visingsö och Gustav Vasa (Grad X) lät uppföra Jönköpings slott. Gustav Vasa var dessutom morbror till Per Brahe d.ä. som började bygga det mäktiga och vitkalkade Visingsborg på Visingsö och som kom att bli Sveriges största grevskap. Dessutom finns både en historisk och nutida koppling till Västanå Slott som ingick i Brahes Grevskap, där vi ger grad X (Gustav Vasa). Man skulle kunna tro att hela Par Bricoles riddarhistoria handlar om trakterna kring Jönköping. Och nu ska ni få läsa ytterligare en märklig historia för en av de platser vi valt för en av våra riddaregrader - Hooks Herrgård, där vi ger Grad IX (Magnus Ladulås).

Johan Axel Stedt, landshövding i Jönköpings län, som blev medlem i Par Bricole vid bildandet 1779.

Hooks Herrgård har anor från 1300-talet, men min berättelse börjar på 1700-talet eftersom det var då som adelsfamiljen Stedt träder in i vår historia.

Nils Stedt adlades 1712 med adelsnummer 1468. Nils Stedt grundade Lindfors järnverk på Hooks säteri år 1728. Han var en mycket produktiv man och hade en mängd juridiska uppdrag runt om i Sverige. Nils Stedt var också lagman vid Göta Hovrätt. Den sista dödsdomen han undertecknade gällde en "häxa" som kallades Kapten Elin och som dömdes till döden för att hon hade tjuvmjölkat till sina barn. Hon uttalade en besvärjelse över Nils Stedt att gälla till tredje led. Hennes dödsdom var det sista han undertecknade och märkligt nog blev Nils strax efter detta förklarad på höger sida. Nils Stedt var tidigare Ryttmästare under konung Carl XI:s regering. Han dog i Pommern och är begravd i Vreta kloster.

Herrgårdens nuvarande byggnad påbörjades 1778 och då var det Kaptenen vid Jönköpings regemente, Johan Axel Stedt som styrde och ställde på Hooks säteri. Johan Axel var en hetlevrad man, men energisk och gladlynt. Han föddes 1756 och gifte sig med dottern till överdirektören Fredrik Ehrenpreuss vid Husqvarna fabrikeri (Husqvarna AB)

Johan Axel blev landshövding i Jönköpings län men inte bara det, han blev medlem i Par Bricole vid bildandet 1779. Hans namn finns med i matrikeln som nummer 38, bara nio nummer efter Carl Michael Bellman som har medlemsnummer 29.

Johan Axel var en hetlevrad militär och politiker. Han var missnöjd med Gustav

III:s ryska krig och 1778 lämnade han in sin avskedsansökan som beviljades trots att konungen var missnöjd med ansökan. Han tillbringade förmodligen en ganska stor tid i Stockholm vid den tiden, vilket kan förklara hans tidiga medlemskap.

Johan Axel spelade en framskjuten roll inom riddarhusoppositionen vid de följande riksdagarna och var ledare av hemliga utskottet 1792 och 1800. Vid den senare riksdagen lyckades han bli så uppskattad att han 1801 utnämndes till landshövding i Jönköpings län.

Det Stedtska huset vid Hovrättstorgets var sedan slutet av 1700-talet den största privata gården i staden. Tomten köptes 1788 av Johan Axel Stedt som lät bygga

I det Stedtska huset vid Hovrättstorget bildades Jönköping PB år 1879. På samma plats ligger idag Ählénshuset.

upp den stora gården bredvid Göta Hovrätts magnifika stenhus. Gården blev residens för Stedt under hans tid som landshövding. På 1800-talet blev gården "Stadshuset" med Jönköpingsborna och det var i Stedts byggnad som 50 herrar bland Jönköpings societet samlades en vårkväll 1879 och beslöt att tillskriva Moderlogen med en fråga om att få bilda en filialloge i Jönköping.

Johan Axel Stedt, en gång ägare av Hook var Jönköpings förste bricolist och han vilar sedan 1805 i det Stedtska gravkoret på Svenarums kyrkogård tillsammans med generationer av intressanta livsöden.

Hook blev pensionat 1923 då friherrinnan Lillemor Åkerhielm startade pensionatörelsen och fick dåtidens kändisar att hitta dit.

1963 träder familjen Edbergs in i Hooks moderna historia då Sigvard Edberg köper Hooks Herrgård av Munksjö AB. Nämnas kan också att Drottning Sophia och Oscar II ofta besökte Hook tillsammans med prins Eugen kring sekelskiftet 1800/1900.

Jönköping Par Bricole ger den Nionde Graden på Hook (Magnus Ladulås) en grad man sällan missar med tanke på denna märkliga historia om Jönköpings förste bricolist från 1779 som lät bygga huset där vi avslutar vår Tredje Riddaregrad.

DAN EKSTRÖM

Foto: Bertil Hellén

Lördagen den 24 maj var det dags att genomföra den sjunde graden – Konung Sverkers Riddarekapitel – i den alldeles särskilda och så unika miljö som Alvastra klosterruin kan erbjuda. Åtminstone trodde vi det i det längsta, vi cirka 90 personer som denna gråmulna och regntunga dag samlades vid Resecentrum i Jönköping för busstransport till ort och ställe. Men någon vidare tumme med vädergudarna hade vi inte, när vi närmade oss Alvastra vräkte regnet ned och plan B fick sättas i verket. Det innebar att gradgivningen förflyttades till Heda gamla 1100-talskyrka, som ligger alldeles i närheten av Alvastra.

Också Heda kyrka är en vacker miljö för gradgivningen, även om inget kan slå Alvastra i vackert väder. Ritualen genomfördes i kyrkan något komprimerad i förhållande till vad som skulle ha blivit faller utomhus men ändå högtidligt och stämningsfullt som det anstår en riddaregrad. Nitton riddersmän förvandlades från Sankt Sigfrids till Konung Sverkers Riddare och detta bevittnades av – förutom våra egna Jönköpingsbröder – nitton besökande bröder från andra loger. Det är uppenbart att vår sjunde grad väcker intresse även utanför Jönköping.

Innan vi lämnade Heda kyrka berättade vår Riddareprelat emeritus Göran Grefbäck, som i många år tjänstgjort som präst i Vadstena med omnejd, lite om kyrkans historia och om kulturpersonligheter kopplade till bygden.

Vädergudarna hade nu blivit på bättre humör. Det regnade inte längre och vi kunde i sedvanlig ordning först till trumpetfanfar lägga en krans vid den minnesstenen över Konung Sverker som är rest alldeles intill Alvastra kloster och därefter stanna till i Hästholmen för att inta sillröra och knäckebröd med därtill förträff-

ligt passande fluidum innan vi slutligen återvände till Jönköping, där måltidskalaset väntade på Spira. Vädret hade nu blivit så bra att välkomstdrinken kunde avnjutas på en av kvällssol dränkt veranda.

Efter en något trög start på middagen, där vätskebrist försenade den första körinsatsen (Helan går) lite för länge, kom så måltidskalaset igång. Maten var välagad och välsmakande. Måltidskalaset förflyttades enligt gängse ritual med skålar, tal och körsång. Deputerade Styrande Mästaren Bernt Lindqvist hade fått uppgiften att tala till talangerna men förberett ett tal till recipienderna. Hans något förvirrade framträdande, där talangerna (eller möjligen recipienderna) avtackades med skildringar av såväl sjömännens

Recipiender Grad VII, 2014-05-24

Frank Albertsson, Håkan Arthursson, Calle Axelsson, Raine Borg, Jonas Ekström, Kent Fransson, Krister Joelsson, Anders Johansson, Göran Karlsson, Stefan Klingberg, Leif Larsson, Göran Lindberg, Ulf Mattsson, Anders Mårtensson, Mauro Nicoletti, Michael Senke, Göran Wahlgren, Erik Wellander och Bertil Österberg.

pilsnervanor på 1600-talet som Gustav III:s experiment med kaffe och choklad, gjorde dock stor succé.

Preses i Jönköpings Bacchanaliska Akademi Krister Wallin överlämnade till de Styrande de nyligen färdigställda Gyllene Böckerna med en stor mängd av de tal som hållits i PB genom åren. Vedermaßen delades ut till alla besökande PB-bröder innan

Styrande Kanslären emiritus Henrik Fahl, Malmö PB, slutligen tackade för maten och kalaset avslutades.

Som helhet en lyckad dag.

GUNNAR GOTTE

Traditionsenlig kransnedläggning vid den Sverkerska Minnesstenen utfördes av Styrande Mästaren Gunnar Gotte under fanfar av Erik Nilsson.

Konungens skål i Par Bricole!

Det är många som förvånas när vi under Måltidskalasen genomför en ceremoni som hyllar Sveriges Konung. Vid ett flertal tillfällen fick jag som Styrande Mästare förklara att detta är en urgammal tradition som vi inom Sällskapet vill bevara och att vi inte är ett rojalistiskt sällskap lika lite som vi är ett kristet samfund, även om man skulle kunna tro det vid några av våra riddaregrader.

Låt oss en gång för alla slå fast att Par Bricole grundar sig på urgamla traditioner som vi värnar om. Politik och religion i alla former har inget med sällskapets egentliga syfte att göra och skall endast ses som det de är, nämligen ett kulturarv.

Paragraf 1 (§ 1) i våra första Statuter daterade den 15 maj 1799 är fortfarande grunden för vårt Brödralag.

”Inbördes Vänskap, Aktning och Förtroende är detta Sällskaps huvudsakliga ändamål. Att under muntra och anständiga tidsfördriv, lindra livets besvärligheter...”

Kravet att bli antagen som bricolist är rätt och slätt att man är en bra människa, en människa med inbygd tolerans och dessutom gärna med en stor gnista humor. Humorn hänger samman med människointresse och förtroende. Att le med hjärtat är humorns konst och det kortaste avståndet mellan två människor är ett leende.

Humor och tolerans gör allt så mycket lättare även om det också skall till Ordning för att det skall fungera och om det kan du läsa mer under DBA och Konungens skål på denna sidan. Med humor och tolerans har man lättare att förstå betydelsen av våra urgamla traditioner där Konungens skål är en del och där respekten för de kristna värderingarna i vår tradition är en annan sådan.

Det må så vara att ritualerna har skrivits om för att passa tidens gång men Sällska-

pets Höge Beskyddare har alltid varit Konungen och vem vet, en dag kanske vi skålar för Drottningen eftersom också detta är en del av samhällsutvecklingen.

VM i fotboll pågår just nu och det är kanske inte alla som förstår att en hel värld samlas kring detta fenomen på samma sätt som vi ibland står frågande inför våra gamla ritualer. När en eskimå för första gången fick se fotboll konstaterade han; ”Mycket intressant, men vad tjänar det till.”

Jag menar, att med den sanna humorn som riktmärke och med kärlek till gångna tider och vårt kulturarv, skall vi vara både lyckliga och glada över att få vara en del i den utvalda skara som kallas bricolister. Det tjänar något till!

Vi har något väsentligt att förvalta, nämligen att föra värdigheten, värmen, kunskapen, talangen, humorn, glädjen, allvaret och alla kulturvärden vidare.

Det gäller också Konungens skål, även om vi är flera som tycker att tronföljd är ett ganska förlegat stadsskick.

Jag deltar med glädje i Konungens skål och oftast tänker jag på kulturfursten Gustaf den III vid ceremonien, den kung som betytt så oändligt mycket för det kulturarv vi har att förvalta. Dock förstår jag inte varför vissa Bröder lägger handen på hjärtat när

vi sjunger Kungssången. Det är ett regelbrott. Så gör man endast när kungen är närvarande enligt regelboken.

DAN EKSTRÖM

Konung Carl XVI Gustaf, Sällskapets Höge Beskyddare.

Öppet brev från Den Bacchanaliska Akademien (DBA) till samtliga loger i Par Bricole

Vid Akademiens sammanträde i Stockholm den 14 april 2014 diskuterades ceremonien kring Konungens skål. Frågan väcktes av ledamoten RSK Håkan Hagwall från Moderlogen. Vid sammanträdet framkom att logerna genomför ceremonierna på olika vis. DBA består av ledamöter från samtliga loger inom Det Lysande Sällskapet Par Bricole. De Högste Styresmännen och Styrande från hela landet är representerade i DBA. Vid sammanträdet i Akademien beslöts enhälligt att rekommendera samtliga loger att ceremonien kring Konungens skål skall ske enligt följande:

Först den långa introduktionen för skålen. Bröderna sitter tills hela introduktionen är slut, först då reser de sig.

Ordförande: Konungen!

Bröderna: Konungen!

Skålen drickes.

Ordförande: Leve konungen

Bröderna: Hurra, hurra, hurra, hurra

Unison sång: Ur svenska hjärtans djup.

Den väsentliga ändringen är alltså att levet och kungssången inte tränger sig emellan utropandet av skålen och densamma, utan att drickandet av skålen i enlighet med t.ex. militär tradition följer direkt på utropandet och att levet och kungssången följer efter drickandet.

Om fanfar skall blåsas skall det ske före eller efter den ordning som ovan angivits.

DAN EKSTRÖM

Preses i Den Bacchanaliska Akademien

”Julafton” hela året om

Redan som litet barn lärde jag mig uppskatta det lustfyllda med pirringarna inför Julafton och vad som då skulle hända. Hur spänningen sakta byggdes upp ju närmre jag kom. Hemligheterna, grandoftens, skinkan, morfar som alltid skulle bada innan tomtens kom, tidningar som skulle ut och köpas ...

Trots att jag varit med om många julaftnar tidigare var det som om de tidigare var bortglömda och det helt plötsligt blev något nytt som skulle inträffa. Julaftonen kom och allt blev som jag tänkt mig. Atmosfären, sederna och gemenskapen gav ett lugn och en underbar känsla. Tomtens entré i vardagsrummet och den obegripligt mystiska säcken ... suck.

När kvällen var över längtade jag redan till nästa gång. Trots att jag trodde jag visste vad som komma skulle. Men vem visste vad Tomten skulle ha i säcken då, vilka paket Karl-Bertil Jonsson ska sortera bort eller vilka Kalle & Co ska tampas med nästa jul.

Samma pirrande känsla kände jag också inför min första gradering inom Par Bricole. Samma känsla av julafton fast jag inte upplevt just denna typen innan. Spän-

Avisas redaktion hälsar den nye medarbetaren Hannes Lokko hjärtligt välkommen!

ningen som byggs upp. Allt hysch-hysch, hemlighållande och nyfikenheten som nervöst pirrar i kroppen. Vad händer, vilka är där, kommer jag levande härifrån, hur mycket är klockan?

En liten förhandssmak fick jag dock när jag som gäst tidigare blev inbjuden att avnjuta av Luculli Gille's oslagbara koncept. Uppe i köket var det som om jag blivit slagen med en varm stekpanna i huvudet – jag kände en oerhörd värme och ömhet. Det välkomnande jag fick gick över alla gränser. Tack för den introduktionen i PB's anda. Nu längtar jag till höstens sammankomster och gastronomiska höjdpunkter.

Den första graderingen avlöpte väl och den upplevelsen kommer jag sent att glömma. När vår högt ärade Dan Ekström abdikerade fick jag även tillfället att medverka vid ytterligare en gradering och upplevelse. Detta var ett pampigt arrangemang, som jag efteråt förstått, var unikt inom PB's historia. En kväll fylld med överraskningar, seder och bruk samt glatt humör. Precis som en Julafton. Ja, till och med Jultomten var ju där.

Så nu är jag där igen. Väntar med spänning inför nästa gradering. Den senaste blev vad jag förväntat mig och mer. Men nu är den ”glömd” och nu är det bara att otåligt se fram emot nästa.

Året verkar bli fullt av Julaftnar. God Jul(i) på er.

HANNES LOKKO

Den ganska omtalade Stallmästargården ligger i Hagaparkens södra ände, inte långt från Norrtull.

Stallmästargården

Till våra Bellmanstraditioner hör som bekant att man som ung ska kunna berätta ett antal Bellmanhistorier. Vanligtvis är dessa rätt grovkorniga. De saknar dessutom allt samband med den historiske Bellman. De historier som möjligen skulle kunna ha en verklighetsbakgrund är oftast relativt menlösa anekdoter. Och riktigt säkra på att de speglar något som inträffat kan man aldrig veta.

Bellmans son Adolph var fem år när pappa Carl Michael dog. Han sammanställde på 1820-talet en kort levnadsbeskrivning över sin far. Hans syfte var nog att presentera sin far i en så vacker dager som möjligt, vilket ju är motsatsen till vad dagens söner och döttrar sysslar med, som gör upp med sina fäder i skrift och i massmedia på ett för mig avskyvärt vis. Kritik skall ju kunna bemötas.

Det är alltså en vacker sida hos sonen Adolph som vill måla en vacker bild av sin far, men dessvärre blir de rena sakuppgifterna inte tillräckligt tillförlitliga för att man skall kunna skapa sig en sanningsenlig bild av Carl Michael Bellman.

I Adolphs text ingår några anekdoter

som ändå förmedlar ganska mycket av stämning och miljö.

En sådan historia utspelar sig på Stallmästaregården, ett utvårdshus som ligger kvar sen Bellmans tid vid Brunnsviken på Solnasidan.

Adolph berättar att Fadern vid ett besök på Stallmästaregården blev ”hotad” av ett antal ovänner. Dessa hade skildrats på ett mindre smickrande sätt i Bellmans Bacchi Orden. En av de mest högljudda vid detta tillfälle hette Johan Henric Gentz och var perukmakare.

Enligt Adolph närmade sig den hotfulla skaran Carl Michael. ”De gävo sig i samtal med honom och läto honom förstå att stun-

den nu var kommen för honom då de skulle vedergälla hans oförsynthet”

Bellman lär ha försökt att skämta bort det hela vilket inte gjorde någon verkan. Ordväxlingen blev allt hätskare då Bellman plötsligt befäller in en bål med punsch. Promillehalten känner jag inte till men den var förmodligen starkare än punschen som dricks vid Punschbrödernas sammankomster. När hans motståndare försvagades av bälens fluidum smög sig Bellman bort, lämnande åt sällskapet, ruset, harmen och likviden.

Allt detta enligt sonen Adolph Bellman.

DAN EKSTRÖM

En annan sida:

INGEMAR BOMAN

— mannen som räddade Jönköping

Här sitter jag en måndag med lite sommarregn utanför fönstret och talar med Ingemar Boman; ingenjör till yrket, född i juni 1937 och invald i Jönköping Par Bricole 1979. Han bär sedan flera år Sällskapets högsta Grad, Riddare av Svarta Korset, vid sidan av fler utmärkelser av dignitet. Ingemar är en verkligt firad och hyllad Broder.

När jag först kom in i PB och fick se denne stillsamme, vänlige man, med ett leende över till var och en som han talade med verkade det som om han kände alla i hela Jönköping PB. Nu sitter vi här i hans och hustruns stadslägenhet, en mysig och vacker bostad i centrum av kommunen. Annars är det spatiösa huset vid Bunn hans replipunkt.

Att samtala med Ingemar är ren folkbildning, hans kunskaper om Jönköping, fastigheter, gator och bemärkta medborgare är omfattande. Så har han också under ett långt liv varit mycket aktiv i frågor som rör stadens planering.

Bevarandefrågor är hans stora intresse, därav ett mångårigt medlemskap i Gudmunds Gille. Det gamla intresserar honom. Men han säger att det är svårt att tänka tillbaka, han vill främst tänka framåt. Vilket får mig att minnas vad författaren Ivar Lo Johansson en gång skrev: En människa finns inte där hennes skor står. Och det stämmer bra på Ingemar Boman med sitt vitala intellekt och känsla för fantasi.

När han berättar om sin skoltid stiger han fram som en mångbegåvad och ambitiös elev. Han hade ett finger med i det mesta av aktiviteter som hände på Per Brahegymnasiet. Då han underkändes i fysik och klev över till tekniska gymnasiet sa hans rektor att gymnasiet nu gör en tung förlust. På Teknis fick han utmärkta betyg och trots sin naturveten-

skapliga och tekniska inriktning fick han även stort A i teckning.

Man säger att teckning är grunden för allt måleri. Och det märks i hans bostad där de egna målningarna håller hög klass. Konstintresset har följt honom genom livet och han har åtskilda vackra och intressanta bilder som pryder hemmet och stimulerar hans tankevärld. Intresset för teckning gjorde att han tänkte sig en framtid som arkitekt. Men hans far tänkte inte i samma banor utan önskade att sonen skulle ta vid inom pappans yrke och bli VVS-ingenjör. På vårt PB-kansli har vi ett rum som kallas det Hayska rummet efter Tändsticksbolagets chef Bernhard Hay, som en gång även var Styrande Mästare. Ingemar berättar för mig att det var Bernhard som organiserade så Jönköping fick ett brandförsvar och han blev dess ledare. Vi kunde bägge fnissa åt paradoxen att den som tillver-

kade tändstickor också blev chef för brandkåren.

Ingemar har ett slags födgeni. Sommarloven ägnade han sig åt arbete till sjöss. Med nyvunnen sjömansbok tog han tjänst som pentrybiträde på Svenska Loyds fartyg Saga, som gick mellan Sverige och England. En annan sommar gick han på Svenska Amerikalinjens båt Kungsholm. Och fler båtar blev det. Han berättar levande om sjömanslivet och det märks att äventyraren inom honom tyckte om att segla på haven. Somrarna till sjöss fick betydelse för den unge Ingemar med minnen som hänger med än i dag. Till exempel deltog han i världskuppen i fotboll mellan olika fartyg från skilda länder. Han spelade till och med en match mot norska sjömän på gamla Olympiastadion i Aten. Så småningom blev det att välja landbacken eller sjön och då hade han redan avancerat till tredje maskinist.

Det är ett sant nöje att språka med Ingemar, han är en uppmärksam person med stort kontaktnät och många minnen från ett långt liv i Jönköping.

Nå hur var det nu med det där att han skulle ha räddat

Jönköping?

Han och några av hans vänner fick idén om att skapa ett köpcentrum uppe på gamla A6 regementet när det stod klart att det hela skulle läggas ned. Det var stor sorg i kommunen och svåra plågor inför framtiden. Då kliver Ingemar och de andra in och presenterar sina tankar om A6 som köpcentrum. Med Ikea hade han redan talat, så de var inte helt ute i det blå. I dag vet vi att det blev en enorm succé, som räddade många arbetsstillfällen åt kommunen. Ingemar och hans kamrater lyckades så bra att de kunde satsa på fastigheter ute i Europa.

Det är skönt att det finns ett brett kamratgäng i Par Bricole säger Ingemar med ett leende när han talar om vårt sällskap. Hans valspråk är inte för inte ”Var positiv, lev lyckligt”.

BERNT LINDQVIST

KANSLÄRENS SIDA

Bröder!

Min första termin som Styrande Kanslär närmar sig sitt slut. Jag ser tillbaka på en rolig termin med installationen som den självklara höjdpunkten. Vidare fick vi njuta av våra duktiga talanger under Fjärde Graden och haft en första sammankomst i frimurarnas nya lokaler, där vi upphöjde fem nya bröder till Riddare av Gyllene Korset (RGK). Vi hade också förmånen att gästa vår storasyster i Vänersborg som nått den aktningvärda åldern 175 år. Det blev en fest att minnas!

Det har också varit månader fyllda med åtskilliga möten och samtal med bröder som alla har ett stort engagemang och idéer för hur vi kan göra vårt sällskap än mer lysande. Tack för era insatser och fortsätt att visa ert engagemang. Bland annat har vi under senvåren haft premiär för Bricolli vandringmän efter idé och uppstart av Leif Thor. Bricolli vandringmän består av ett antal bröder som träffas och promenerar i Jönköping med olika mål. Bröderna bjuder även in potentiella medlemmar till sin samvaro. Detta är ett lysande initiativ som alltså inte bara håller bröderna i form och erbjuder trevlig samvaro utan även kan berika vårt lysande sällskap. Tack Leif!

Vidare har ett par bröder oberoende av varandra kontaktat mig med idéer om ett så kallat "broderi" (efter förebild från Göta Par Bricole) i Jönköping med syftet att ta bättre hand om våra bröder samt änkor efter avlidna bröder. Är du intresserad av att engagera dig i detta kan du skicka ett e-postmeddelande till jonkoping@parbricole.se så bjuder vi in intresserade till ett möte i höst.

Nu kommer sommaren med stormsteg och med den en välbehövlig ledighet. Säsongsen bjuder många tillfällen att "måttligt dricka och anständigt sjunga" och jag önskar er alla många fina stunder i goda vänners lag.

Tack för i vår och trevlig sommar!

JOHAN LARSSON
Styrande Kanslär

VÅRA JUBILARER

50 år Magnus Biesse (1 juli)

60 år Peter Hult (18 juli)

70 år Ulf Snygg (22 juni)
Gert Karlsson (24 juni)
Ulf Karlsson (12 juli)
Per Leijonberg (23 juli)

75 år Göran Jalkander (29 juni)
Göran Melander (10 juli)
Åke Widh (12 juli)
Torbjörn Siöo (29 juli)

STORT GRATTIS!

Tack!

Jönköping Par Bricole riktar ett stort tack till Luculli Gille grupp 8 för donationen av två nya datorer till kansliet. Behovet av nya datorer har funnits en tid och i och med de nya datorerna förenklas arbetet på kansliet avsevärt. Medlemmarna i grupp 8 som under tecknat gåvobrevet är: Anders Schönborg, Michael Agerbring, Thomas Candemar, Johan Forsberg, Mats Gustafsson, Robert Gustafsson, Magnus Ilvered, Lars Johansson, Lars Jönsson, Göran Lindberg, Claes Loberg, Carl Ritzén, Jakob Sandwall, Peter Sjöström och Anders Sundberg

Jönköping Par Bricole riktar även ett stort tack till broder Stig Skoglund som stod för hyreskostnaden av frimurarlokaler i samband med att vi upphöjde nya bröder RGK.

Tack bröder! Vi gläds åt era gåvor och hoppas att era initiativ även kommer att inspirera andra!

GRADKALENDARIUM

Sammankomster	2014
Grad III	20/9
Grad IX	11/10
Grad VI med parentation	9/11
Grad i med Barbarahögtid,	22/11
Reservation för ev ändringar.	

RECEPIENDER

Grad X (RGK),

2014-03-22:

Roger Blomqvist, Magnus Ilvered, Arne Levén, Anders Svartz, Krister Wallin.

Några sommardikter

Grönan äng

Människan skådar med andakt hur hela naturen kläder sig grön och sträcker små blommor mot skyn. Vad skall icke då de helt vegetariska djuren tänka och känna vid denna aptitliga syn! De har ältat sin sura konserv och sin cellulosa, men vinterns bedrövliga tid är omsider förbi. De skall slippa stå inne och idissla torka och prosa. De skall tugga violer och doftande, skir poesi.

Alf Henrikson (1964)

Juninatten

Nu går solen knappast ner, bländar bara av sitt sken. Skymningsbård blir gryningstimme varken tidig eller sen.

Insjön håller kvällens ljus glidande på vattenspegeln eller vacklande på vågor som långt innan de har mörknat spegla morgonsolens lågor

Juni natt blir aldrig av, liknar mest en daggig dag. Slöjligt lyfter sig dess skymning och bärs bort på ljusa hav.

Harry Martinsson (1953)

Sommarnatten

På den lugna skogsjöns vatten satt jag hela sommarnatten och för böljans tropp ur båten slängde tanklöst ut försäten. Men en taltrast sjöng på stranden, att han kunde mista anden, tills jag halvt förtörnad sade: "Bättre om din näbb du lade under vingen och till dagen sparde tonerna och slagen." Men den djärve hördes svara: "Gosse, låt ditt metspå vara; såg du opp kring land och vatten, kanske sjöng du själv om natten." Och jag lyfte opp mitt öga, ljus var jorden, ljus det höga, och från himlen, stranden, vågen kom min flicka mig i bågen, och som fågeln spätt i lunden, sjöng jag denna sång på stunden.

Johan Ludvig Runeberg (1833)